

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 21Co/79/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123208681
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2123208681.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a sudkýň: JUDr. Zlatica Javorová a JUDr. Monika Vozárová, v spore žalobcu: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. C. XXXX/X, E., o zaplatenie 351,58 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 27C/93/2023-38 zo dňa 8. apríla 2024, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 353,73 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, II. výrokom žalobcovi priznal nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Rozhodnutie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 9 ods. 7 písm. b), § 22 ods. 2 písm. a) zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z. z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 580/2004 Z. z.“); § 79a ods. 1 písm. d) bod 1 zákona č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení ku dňu úrazu.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že žalobca je zdravotnou poisťovňou, žalovaný je jeho poistencom. Žalovaný dňa 06.11.2022 spadol na ulici, utrpel úraz hlavy. Pred úrazom žalovaný pil alkohol, pripustil 6-7 pív, nepamätal si koľko. Po úraze mu bola zistená v nemocnici hladina alkoholu 2,58 promile. Po úraze bol v bezvedomí minimálne 10 minút, prebral sa pred príchodom sanitky. Nebolo sporné, že po páde dozadu narazil záhlavím do betónového vyvýšeného obrubníka, čím si spôsobil otras mozgu. Bol vyšetrený RZP, pričom lekár konštatoval v zázname, že bol zle vyšetriteľný pre alkohol. Následne mu bola poskytnutá ústavná starostlivosť do druhého dňa a dňa 7.11.2022 bol z nemocnice prepustený. V rovnaký deň poskytovateľ vyplnil oznámenie o poskytnutí zdravotnej starostlivosti žalovanému po úraze v dôsledku užitia alkoholu so zistenou hladinou 2,58 promile. Žalobca uhradil poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti za ošetrovanie žalovaného sumu 351,58 eur. Žalobca vyzval žalovaného listami zo dňa 20.03.2023 a 13.06.2023 na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť v sume 351,58 eur. Odoslanie a doručenie výziev žalobca nepreukázal. Žalovaný dlžnú sumu neuhradil. Uvedené skutočnosti boli v konaní nesporné, teda že v čase úrazu bol žalovaný pod vplyvom alkoholu, zároveň vyplynuli aj z predložených listinných dôkazov a svedeckej výpovede

svedkyne. Sporným v konaní bola príčinná súvislosť medzi užitím alkoholu žalovaným a poskytnutím zdravotnej starostlivosti. Žalovaný namietal, že išlo o nešťastnú náhodu, ktorej sa nedalo zabrániť ani v prípade, ak by nebol pod vplyvom alkoholu. Tvrdil, že pri pristupovaní k autu prekročil plytký jarok, čo potvrdila aj svedkyňa, že bol plytký, ale pri nastupovaní do auta ukročil vzad do jarku a spadol na chrbát. Žalobca uvedené tvrdenia poprel s tým, že sa jedná o účelové a nepravdivé tvrdenia a príčinou pádu bola ťažká opitosť žalovaného. Žalovaný v prvom rade všeobecne uviedol, že každý znáša alkohol inak, nie podľa tabuliek. Pričom nenavrhol žiadny dôkaz na preukázanie, že 2,58 promile alkoholu nemalo nepriaznivý vplyv na jeho koordináciu pohybov, stabilitu a vyhodnotenie rizika pri nastupovaní do auta v mieste úrazu. Je síce pravdou, že užitie alkoholu sa prejavuje u každého individuálne, odborná literatúra ustálila len najčastejšie príznaky jednotlivých stupňov opitosti. Žalovanému bola nameraná hladina alkoholu 2,58 promile, jedná sa o ťažký stupeň opitosti, ktorý má značný vplyv aj na pohyb a stabilitu osoby. Takýto stupeň opitosti nemožno bagatelizovať a tvrdiť, že nemal žiadny vplyv na správanie žalovaného. Zo záznamu o zhodnotení zdravotného stavu posádkou RZP vyplýva, že žalovaný sa pre alkohol nedal dobre neurologicky vyšetriť. Z toho vyplýva, že ako osoby dostatočne odborne spôsobilé posúdili, že požitie alkoholu bráni jeho obvyklému neurologickému vyšetreniu. S prihliadnutím na všeobecne známe prejavy akútnej intoxikácie alkoholom - postihnutie motorických funkcií, súd prvej inštancie považoval za dostatočne preukázané, že k pádu žalovaného došlo práve v príčinnej súvislosti s jeho stavom, ktorý si žalovaný spôsobil užitím alkoholu.

4. Prvoinštančný súd ďalej uviedol, že žalovaný a svedkyňa sa rozchádzajú v popise priebehu pádu žalovaného. Žalovaný zdôvodnil svoj pád tým, že ukročil vzad do plytkého jarku pri nastupovaní do auta, pretože mu svedkyňa otvárala zvnútra dvere na zadné sedadlo. Svedkyňa uviedla, že z auta vystúpila a žalovaný sám nastupoval na predné sedadlo spolujazdca. Svedkyňa uviedla, že sa pri nastupovaní pošmykol a hodilo ho dozadu a udrél si hlavu. Pokiaľ by sa žalovaný pri nastupovaní do vozidla pošmykol, pričom za ním bol plytký jarok, padal by dopredu a nie dozadu na chrbát. Preto bol okresný súd toho názoru, že k pádu žalovaného prišlo tak, ako uviedol žalovaný a to pri ukročení vzad, kedy vkročil do jarku, ktorý tesne predtým prekročil pri pristupovaní k autu. Nešlo o náhlu a ani prekvapivú prekážku. Ak by nebol pod vplyvom alkoholu, po prekročení plytkého jarku by počítal s tým, že vzápätí nemôže urobiť krok vzad bez toho, aby nestúpil do plytkého jarku a neriskoval pád. Prvoinštančný súd bol toho názoru, že motorika žalovaného a jeho odhad možného rizika spojeného s ustúpením vzad do plytkého jarku, bola ovplyvnená požitým alkoholom. Žalovaný svoje tvrdenie, že za rovnakých okolností by spadol aj v prípade, ak by nebol pod vplyvom alkoholu, teda že chýba príčinná súvislosť, žiadnym spôsobom nepreukázal. Súd prvej inštancie považoval za preukázané, že príčinou pádu žalovaného bolo užitie alkoholu. Poskytovateľ zdravotnej starostlivosti, t. j. Fakultná nemocnica Trnava zistila, že žalovanému bola poskytnutá zdravotná starostlivosť v dôsledku užitia alkoholu a toto oznámila žalobcovi na predpísanom tlačive (Oznámenie).

5. Nárok žalobcu posúdil okresný súd ako nárok zdravotnej poisťovne na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť voči žalovanému ako jej poisťencovi, ktorú mu poskytovateľ zdravotnej starostlivosti poskytol v dôsledku užitia alkoholu a žalobca uvedené zaplatil poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti a to v zmysle § 9 ods. 7 písm. b) a § 22 ods. 2 písm. a) zák. č. 580/2004 Z. z., ktoré ustanovenie konštituuje nárok zdravotnej poisťovne voči svojmu poisťencovi na úhradu nákladov jemu poskytnutej zdravotnej starostlivosti a podmienky vzniku tohto nároku. Predpokladmi vzniku tohto nároku tak sú: 1. poskytnutie zdravotnej starostlivosti poisťencovi zdravotnej poisťovne, 2. úhrada nákladov tejto zdravotnej starostlivosti zdravotnou poisťovňou, 3. požitie alkoholu alebo inej návykovej látky poisťencom a 4. príčinná súvislosť medzi poskytnutím zdravotnej starostlivosti poisťencovi a užitím alkoholu alebo inej návykovej látky poisťencom. Všetky uvedené predpoklady vzniku uvedeného nároku zdravotnej poisťovne musia byť naplnené kumulatívne (súčasne), v opačnom prípade tento nárok zdravotnej poisťovni nevznikne. V konaní bolo nesporné, že žalovaný je poisťencom žalobcu, že žalovaný dňa 06.11.2022 spadol na schodoch, utrpel úraz hlavy, že žalovaný bol pod vplyvom alkoholu, bola mu poskytnutá zdravotná starostlivosť. Žalobca uhradil poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti za ošetrovanie žalovaného sumu 351,58 eur. Splnené tak boli prvé tri podmienky. Sporným zostala štvrtá podmienka a to príčinná súvislosť medzi poskytnutím zdravotnej starostlivosti žalovanému a užitím alkoholu.

6. K posudzovaniu príčinnej súvislosti medzi poskytnutím zdravotnej starostlivosti a užitím alkoholu okresný súd poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/128/2021, v ktorom je uvedené „Vzťah príčiny (požitie alkoholu) a následku (poskytnutie zdravotnej starostlivosti) musí byť priamy

neprerušený, čo však nevyklučuje, že samotnú príčinu príčiny možno považovať tiež za príčinu vzniku následku; inak v kontexte danej sporovej veci povedané, že požitie alkoholu žalovaným bolo príčinou poskytnutia zdravotnej starostlivosti, keďže bolo príčinou pádu žalovaného v dôsledku ktorého bola žalovanému poskytnutá zdravotná starostlivosť. Pre úspech žalobcu v spore tak bolo potrebné, aby žalobca preukázal príčinnú súvislosť (kauzalitu) medzi užitím alkoholu žalovaným a jeho pádom, v dôsledku ktorého bola žalovanému poskytnutá zdravotná starostlivosť.“ Z takéhoto právneho posúdenia príčinnej súvislosti vychádzali aj Krajský súd v Trnave v rozsudkoch sp. zn. 10Co/122/2021 a sp. zn. 10Co/55/2020.

7. Z vykonaného dokazovania považoval súd prvej inštancie za preukázané, že príčinou pádu žalovaného bolo užitie alkoholu. Žalovanému pre úraz spôsobený pádom bola poskytnutá zdravotná starostlivosť. Žalobca teda preukázal príčinnú súvislosť (kauzalitu) medzi užitím alkoholu žalovaným, jeho úrazom a poskytnutím zdravotnej starostlivosti. V kontexte hľadania príčinnej súvislosti medzi užitím alkoholu žalovaným a poskytnutím zdravotnej starostlivosti žalovanému poukázal okresný súd na to, že v danom prípade by nebolo možné konštatovať príčinnú súvislosť vtedy, ak by za normálneho priebehu okolností došlo k pádu žalovaného aj v prípade, že by alkohol neužil. Žalovaný však také skutočnosti nepreukázal. Žalovaný si spôsobil úraz v dôsledku užitia alkoholu, z dôvodu čoho mu bola poskytnutá zdravotná starostlivosť, preto je žalobca oprávnený požadovať náhradu nákladov, ktoré mu vznikli v súvislosti s ošetrovaním žalovaného a ktoré vyčíslil sumou 351,58 eur. Súd prvej inštancie preto žalobe vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

8. V časti o trovách konania rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 255 ods. 1 CSP, vecne plným úspechom žalobcu vo veci samej s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

9. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný s návrhom na jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie s poukazom na § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP. Uviedol, že súd prvej inštancie vychádzal predovšetkým z argumentácie, že zistená hladina alkoholu bola 2,58 promile u žalovaného a okresný súd bol toho názoru, že motorika žalovaného a jeho odhad možného rizika spojeného s ustúpením vzad do plytkého jarku, bola ovplyvnená požitým alkoholom a že žalovaný svoje tvrdenie, že za rovnakých okolností by spadol aj v prípade, ak by nebol pod vplyvom alkoholu, teda že chyba príčinná súvislosť, žiadnym spôsobom nepreukázal. Žalovaný má za to, že táto formalistická argumentácia okresného súdu neobstojí, keď prvej inštancie nebral do úvahy individuálne danosti žalovaného (vek, váhu, výšku a pod.) vo vzťahu k vplyvu alkoholu na schopnosti koordinovať pohyby, udržiavať rovnováhu a odhadnúť riziko na strane žalovaného. Predmetný úraz vznikol tak, že žalovaný pri nastupovaní do vozidla na zadné sedadlo pri otváraní dverí urobil krok dozadu a stratil rovnováhu šliapnutím do jarku, išlo o nešťastnú náhodu a takémuto sledu udalosti by sa nedalo zabrániť ani v triezvom stave. V konaní primárne žalobca neunesol dôkazné bremeno o príčinnej súvislosti medzi užitím alkoholu a vznikom úrazu (nemôže obstať iba poukaz žalobcu na stav ťažkej opitosti). Dôkazné bremeno aj z hľadiska dikcie § 9 ods. 7 písm. b) zák. č. 580/2004 Z.z. (výslovne uvedené „preukázateľne v dôsledku užitia alkoholu“) zaťažuje žalobou. Žalobca nenavrhol v tomto ohľade žiadne relevantné dôkazné prostriedky ako je odborné vyjadrenie ani znalecké dokazovanie na preukázanie vplyvu alkoholu na žalovaného cez jeho individuálne danosti. Je nutné brať do úvahy, že alkohol má vždy špecifický vplyv na osobu, čo je dané jej fyzickými predpokladmi a nie je možné mechanicky vyhodnocovať taký vplyv iba z hodnoty koncentrácie alkoholu v krvi. Súd prvej inštancie nekriticky a mechanicky prevzal argumentáciu žalobcu a dokonca neposkytol v odôvodnení čo i len všeobecné úvahy o vplyve stupňa opitosti na človeka. Vychádzal iba z domnienky o individuálnom vplyve alkoholu na žalovaného v rozhodnom čase, napriek tomu, že táto otázka si vyžadovala odborné až vedecké posúdenie konkrétnej situácie. Prvoinštančný súd nesprávne preniesol dôkazné bremeno zo žalobcu na žalovaného (primárne mal žalobca navrhnúť dôkazy o vplyve alkoholu na vznik úrazu).

10. Podľa žalovaného okresný súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a uvedené spôsobuje aj nepreskúmateľnosť rozsudku, keď súd neposkytol presvedčivé odôvodnenie pre svoje úvahy, na ktorých by mohli byť založené odvolaním napadnuté výroky rozsudku. Rozsudok bol v tomto ohľade aj predčasný, keď skutkový stav (rozsah vplyvu alkoholu na žalovaného a príčinná súvislosť medzi užitím alkoholu a vznikom úrazu) nebol spoľahlivo ustálený. Zároveň okresný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci pri aplikácii § 9 ods. 7 písm. b) zák. č. 580/2004 Z.z., pretože v danom

prípade nebolo preukázané, že by žalovanému bola preukázateľne poskytnutá zdravotná starostlivosť v dôsledku užitia alkoholu. Prvoinštančný súd dospel k nepresvedčivému formalistickému záveru a bez dostatočného vysvetlenia úvah súdu, ktoré by vytvárali dostatočný podklad k výrokom rozsudku. Rozsudok je formalistický a nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť a nedostatok presvedčivých dôvodov, čo spôsobilo porušenie práva žalovaného na spravodlivý súdny proces. Žalovaný citoval z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 106/2010, v zmysle ktorého to, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu teda nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c, Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Vzhľadom na uvedené je podľa žalovaného rozsudok aj vecne nesprávny.

11. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril tak, že navrhol napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdiť. V celom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozsudkom, s jeho skutkovými a vecnými dôvodmi. Žalovaný v konaní nepopieral, že mu bola poskytnutá zdravotná starostlivosť v súvislosti s úrazom - pádom, nepopieral ani požitie alkoholu, naopak, konzumáciu alkoholu priznal. Popieral príčinnú súvislosť medzi požitím alkoholu a poskytnutím zdravotnej starostlivosti. Žalobca sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie o preukázaní aj tejto zásadnej skutočnosti, súd vychádzal z dôkazov predložených žalobcom. Okresný súd hodnotil dôkazy podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na to, čo v konaní vyšlo najavo. Pri uvedenom závere súd prvej inštancie nepochybne vychádzal z Oznamenia zdravotnej poisťovne o poskytnutí zdravotnej starostlivosti zo dňa 07.11.2022, v ktorom bol ako dôvod poskytnutia zdravotnej starostlivosti uvedený: užitie alkoholu. V časti iné údaje je uvedená hladina alkoholu 2,58 g/l. Tomu zodpovedá aj záznam o zhodnotení zdravotného stavu osoby vyhotovený zdravotníkmi Rýchlej zdravotnej pomoci Trnava, ktorá realizovala výjazd k žalovanému. V predmetnom zázname poskytovateľ uviedol: Pacient sa pri príchode posádky ZZS nachádza na ulici, leží na zemi, vedomie zastreté, spolupracuje prítomná osoba udáva, že našli pacienta ležať na zemi vedľa obrubníka. Prítomné 2 tržné rany v záhlaví o veľkosti cca 3 cm, hematoma. Na úraz si nepamätá. Spočiatku svedok udáva, že pacient slabo reagoval. V citovanom zázname sa tiež uvádza: Neurologicky nevyšetriteľný pre alkohol, v časti Diagnóza je uvedené (podľa medzinárodnej klasifikácie chorôb) : Dg1:S00.98 - povrchové poranenie hlavy, Dg2: W19.9 – bližšie neurčený pád.

12. Žalobca v tomto kontexte poukázal na ust. § 79a ods. 1 písm. d) bod 1 zákona č. 578/2004 Z. z., v zmysle ktorého je každý poskytovateľ zdravotnej starostlivosti povinný oznamovať príslušnej zdravotnej poisťovni každé poskytnutie zdravotnej starostlivosti osobe v dôsledku porušenie liečebného režimu užitia alkoholu alebo inej návykovej látky. Preto je nelogické, že by poskytovateľ zdravotnej starostlivosti, v tomto prípade Fakultná nemocnica Trnava a RZP Trnava, oznamoval zdravotnej poisťovni, že v danom prípade poskytoval zdravotnú starostlivosť v dôsledku požitia alkoholu, ak by nedospel k záveru, že žalovanému poskytol zdravotnú starostlivosť práve v dôsledku požitia alkoholu. V danom prípade oznámenie obsahuje takýto odborný záver a podklad pre konštatovanie, že zdravotná starostlivosť žalovanému bola poskytnutá v dôsledku požitia alkoholu, nakoľko záznamy vyhotovovali odborní zdravotnícki pracovníci, ktorí zdravotnú starostlivosť priamo poskytovali. Súd prvej inštancie dospel k správne názoru, že žalovaný bol v čase pádu, ktorý bol bezprostrednou príčinou jeho úrazu a následného poskytnutia zdravotnej starostlivosti v stave akútnej intoxikácie. Preto je dôvodné tvrdenie žalobcu aj s prihliadnutím na všeobecne známe a v odbornej literatúre uvádzané prejavy ťažkej opitosti: postihnutie motorických funkcií, neschopnosť samostatnej chôdze, psychomotorika výrazne narušená, blábolivá reč, výraznejšie poruchy správania a pod. Na dôkaz týchto tvrdení žalobca poukázal aj na odborné vyjadrenie č. 15/2004 MUDr. Lívie Jančiovej, znalkyne z odboru zdravotníctvo, odvetvie súdne lekárstvo vo veci posudzovania vplyvu alkoholu na správanie osoby, ktoré vypracovala v identickom prípade, pričom vyslovila odborný záver, že koncentrácia alkoholu v krvi nad 2 promile zodpovedá ťažkému stupňu opitosti. Vo všeobecnosti pri takomto ovplyvnení dominuje tlmivý účinok alkoholu na centrálny nervový systém s výrazným postihnutím psychických, sensorických a motorických funkcií s celkovým ťažkým útlmom sensorickej percepcie s predĺžením reakčného času na zrkové a sluchové podnety so zhoršením priestorového videnia a adaptácie na svetlo a tmu, rozbitím miestnej a časovej orientácie. Telesné úkony na mozgové podnety sú výrazne spomalené, spomalené sú aj reakcie na

vonkajšie podnety, pozornosť je výrazne znížená, výrazne je narušená koordinácia pohybov, časté sú pády, príp. neschopnosť samostatnej chôdze. Žalobca sa stotožnil aj s vyhodnotením svedeckej výpovede okresným súdom, keď poukázal na rozdiely v popise priebehu úrazu zo strany svedkyne a zo strany žalovaného a napriek účelovej výpovedi svedkyne dospel k správneému záveru, že motorika žalovaného bola ovplyvnená požitým alkoholom a mal za preukázané, že príčinou pádu žalovaného bolo užitie alkoholu.

13. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 365 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 CSP.

14. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu je posúdiť správnosť postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým žalobe vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 353,73 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

15. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o zistené skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku, a pretože v podstatnom zdieľa i jeho právny záver vo veci, pričom sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na dostatočné, správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplní iba nasledovné:

16. Žalovaný v odvolaní namietal, že v konaní primárne žalobca neunesol dôkazné bremeno o príčinnej súvislosti medzi užitím alkoholu a vznikom úrazu, nemôže obstať iba poukaz žalobcu na stav ťažkej opitosti. Dôkazné bremeno aj z hľadiska dikcie § 9 ods. 7 písm. b) zák. č. 580/2004 Z.z. (výslovne uvedené „preukázateľne v dôsledku užitia alkoholu“) zaťažuje žalobou. Žalobca nenavrhol v tomto ohľade žiadne relevantné dôkazné prostriedky ako je odborné vyjadrenie ani znalecké dokazovanie na preukázanie vplyvu alkoholu na žalovaného cez jeho individuálne danosti. Je nutné brať do úvahy, že alkohol má vždy špecifický vplyv na osobu, čo je dané jej fyzickými predpokladmi a nie je možné mechanicky vyhodnocovať taký vplyv iba z hodnoty koncentrácie alkoholu v krvi. Súd nekriticky a mechanicky prevzal argumentáciu žalobcu. Okresný súd vychádzal iba z domnienky o individuálnom vplyve alkoholu na žalovaného v rozhodnom čase, napriek tomu, že táto otázka si vyžadovala odborné až vedecké posúdenie konkrétnej situácie. Nesprávne okresný súd preniesol dôkazné bremeno zo žalobcu na žalovaného, primárne mal žalobca navrhnúť dôkazy o vplyve alkoholu na vznik úrazu. Predmetný úraz vznikol tak, že žalovaný pri nastupovaní do vozidla na zadné sedadlo pri otváraní dverí urobil krok dozadu a stratil rovnováhu šliapnutím do jarku, išlo o nešťastnú náhodu a takémuto sledu udalosti by sa nedalo zabrániť ani v triezvom stave. Súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozsudok bol v tomto ohľade predčasný, keď skutkový stav nebol spoľahlivo ustálený.

17. Podľa § 149 CSP Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

18. Podľa § 150 ods. 1 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

19. Podľa § 151 ods. 1 a 2 CSP Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné (1). Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné (2).

20. Podľa § 267 ods. 1 CSP odpor proti platobnému rozkazu sa musí vecne odôvodniť. Ustanovenie § 129 sa pri nedostatku vecného odôvodnenia nepoužije. V odôvodnení žalovaný opíše rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoju obranu proti uplatnenému nároku. K odporu pripojí listiny, na ktoré sa odvoláva, prípadne označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. O tom musí byť žalovaný v platobnom rozkaze poučený.

21. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Strana má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana, ktorá tieto povinnosti nesplnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti strany, ktorá nesplnila povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení podľa § 132 ods. 1 CSP alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec).

22. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi strany v spore závisí na tom, ako vymedzuje právna norma ich práva a povinnosti. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeleniu.

23. Ustanovenie § 9 ods. 7 písm. b) zák. č. 580/2004 Z. z. konštituuje nárok poisťovne voči svojmu poistencovi na úhradu nákladov jemu poskytnutej zdravotnej starostlivosti ak sa mu poskytla preukázateľne v dôsledku užitia alkoholu alebo inej návykovej látky.

24. V konaní boli nesporné skutkové tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe (§ 151 ods. 1 CSP) a tieto nepopieral žalovaný ani v odvolaní, že žalovanému ako poistencovi žalobcu (zdravotnej poisťovne) bola poskytnutá zdravotná starostlivosť a že za túto poskytnutú zdravotnú starostlivosť žalobca uhradil poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti náklady v celkovej žalovanej sume 353,73 eur. Rovnako nebola medzi stranami sporná skutočnosť a tú potvrdil žalovaný aj v podanom odvolaní, že v čase pádu, v dôsledku ktorého bola žalovanému poskytnutá zdravotná starostlivosť, sa žalovaný nachádzal v stave po užití alkoholu. Sporným medzi stranami sporu bolo to, že medzi užitím alkoholu žalovaným a poskytnutím zdravotnej starostlivosti bola v danom prípade preukázateľná príčinná súvislosť.

25. Vzťah príčiny (požitie alkoholu) a následku (poskytnutie zdravotnej starostlivosti) musí byť priamy neprerušený, čo však nevylučuje, že samotnú príčinu príčiny možno považovať tiež za príčinu vzniku následku; inak v kontexte danej sporovej veci povedané, že požitie alkoholu žalovaným bolo príčinou poskytnutia zdravotnej starostlivosti, keďže bolo príčinou pádu žalovaného v dôsledku ktorého bola žalovanému poskytnutá zdravotná starostlivosť. Pre úspech žalobcu v spore tak bolo potrebné, aby žalobca preukázal príčinnú súvislosť (kauzalitu) medzi užitím alkoholu žalovaným a jeho pádom, v dôsledku ktorého bola žalovanému poskytnutá zdravotná starostlivosť (rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/128/2021). Žalovaný uvedenú príčinnú súvislosť namietal.

26. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru o preukázaní spornej kauzality. Vychádzal pri tom z dôkazov predložených žalobcom, pričom odvolací súd sa so skutkovými závermi súdu prvej inštancie v plnom rozsahu stotožňuje. Okresný súd vychádzal z Oznámenia o poskytnutí zdravotnej starostlivosti v dôsledku porušenia liečebného režimu alebo užitia alkoholu alebo inej návykovej látky zo dňa 07.11.2022, v ktorom bol ako dôvod poskytnutia zdravotnej starostlivosti uvedený užitie alkoholu, ako iný dôležitý údaj je uvedené S-etanol 2,58 g/l. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ust. § 79a ods. 1 písm. d) bod 1 zákona č. 578/2004 Z. z., v zmysle ktorého je poskytovateľ zdravotnej starostlivosti povinný oznamovať príslušnej zdravotnej poisťovni každé

poskytnutie zdravotnej starostlivosti osobe v dôsledku porušenia liečebného režimu alebo užitia alkoholu alebo inej návykovej látky. Preto je nelogické, že by poskytovateľ zdravotnej starostlivosti (Fakultná nemocnica v Trnave) oznamoval žalobcovi (zdravotnej poisťovni), že v danom prípade poskytol zdravotnú starostlivosť v dôsledku užitia alkoholu, ak by nedospel k záveru, že žalovanému zdravotnú starostlivosť poskytol práve v dôsledku užitia alkoholu. V danom prípade toto oznámenie obsahuje taký odborný záver, ktorý je podkladom pre konštatovanie, že zdravotná starostlivosť bola žalovanému v danom prípade poskytnutá v dôsledku užitia alkoholu. Tomuto rovnako nasvedčuje aj obsah Záznamu o zhodnotení zdravotného stavu Rýchlej zdravotnej pomoci Trnava (ďalej len „RZP“) zo dňa 06.11.2022 vyhotovený F. G., F., podľa ktorého žalovaný bol na mieste úrazu ošetrený, pri príchode záchranárov ležal na zemi, po bližšie neurčenom páde, bol neurologicky zle vyšetriteľný pre alkohol. Odvolací súd zdôrazňuje, že osoby tvoriace posádku RZP, ako osoby odborne spôsobilé, ktoré majú zdravotnícke vzdelanie, s určitosťou u žalovaného identifikovali také príznaky opitosti, pre ktoré ho nebolo možné ani riadne neurologicky vyšetriť. Žalovaný pritom netvrdil, že by trpel takými zdravotnými problémami, ktoré majú pre bežného pozorovateľa rovnaké príznaky ako opitosť. Navyiac žalovaný sám priznal konzumáciu alkoholu a to 6-7 pív a zároveň nebolo sporným, že u žalovaného bola zistená hladina alkoholu 2,58 promile, ktorá je v odbornej literatúre označovaná za stav ťažkej opitosti. V nadväznosti na uvedené odvolací súd má za to, žalovaný bol v čase pádu, ktorý bol bezprostrednou príčinou jeho úrazu a následného poskytnutia zdravotnej starostlivosti, pod vplyvom alkoholu.

27. Správanie žalovaného tak bolo v danom mieste a čase (jeho pádu) nepochybne ovplyvnené užitím alkoholu. V kontexte hľadania príčinnej súvislosti medzi užitím alkoholu žalovaným a poskytnutím zdravotnej starostlivosti žalovanému je potrebné poukázať na to, že v danom prípade by nebolo možné konštatovať príčinnú súvislosť vtedy, ak by za normálneho priebehu okolností došlo k pádu žalovaného aj v prípade, že by alkohol neužil.

28. V posudzovanej veci žalovaný síce poprel, že príčinou pádu bolo užitie alkoholu a tvrdil, že úraz vznikol za takých okolností, že by sa mu nedalo zabrániť ani keby nebol pod vplyvom alkoholu, lebo pri otváraní dverí do auta urobil krok vzad a šliapnutím do jarku stratil rovnováhu a spadol, avšak svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázal.

29. Z výsluchu žalovaného vyplynulo, že žalovaný o jarku vedel, lebo ho prekračoval keď pristupoval k autu, jarko bol plytký, čo bolo nesporné, preto aj podľa odvolacieho súdu strata rovnováhy mohla byť len dôsledkom vplyvu alkoholu. Pri ťažkom stupni opitosti by žalovaný musel jednoznačne preukázať, že príčinou pádu bola taká skutočnosť, ktorá s alkoholom vôbec nesúvisela a že k pádu a úrazu by došlo aj bez užitia alkoholu. Dôkazné bremeno na preukázanie ním tvrdenej skutočnosti bolo na ňom a nie na žalobcovi, ako nesprávne žalovaný namietá v odvolaní. Žalovaný nepreukázal, že v jeho prípade hladina alkoholu 2,58 neovplyvňovala motorické funkcie a že sa jednalo len o nešťastnú náhodu. Bolo teda možné mať dôvodne (aj s prihliadnutím na všeobecne známe prejavy akútnej intoxikácie alkoholom - postihnutie motorických funkcií) za to, že k pádu žalovaného došlo práve v príčinnej súvislosti s jeho stavom, ktorý si žalovaný spôsobil užitím alkoholu. Žalovaný neunesol dôkazné bremeno ním tvrdenej skutočnosti, že k úrazu by došlo aj bez užitia alkoholu. Súd prvej inštancie preto správne považoval za preukázané, že príčinou pádu žalovaného bolo užitie alkoholu.

30. Žalovaný tiež v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nebral do úvahy individuálne danosti žalovaného (vek, váhu, výšku a pod.) vo vzťahu k vplyvu alkoholu na schopnosti koordinovať pohyby, udržiavať rovnováhu a odhadnúť riziko na strane žalovaného.

31. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie k vplyvu alkoholu na človeka uviedol len to, že každý človek alkohol znáša inak, nie podľa tabuliek. K tomuto všeobecnému konštatovaniu žalovaný neuviedol žiadne konkrétne skutkové tvrdenie týkajúce sa vplyvu alkoholu na jeho osobu a v tejto súvislosti nepredložil ani neoznačil žiaden dôkaz. Pokiaľ žalovaný neuviedol žiadne konkrétne údaje o svojom veku, výške, váhe, ani iných svojich individuálnych danostiach, okresný súd nemal aké údaje vziať do úvahy a námietka žalovaného je tak nedôvodná. V sporovom konaní je základnou povinnosťou strany sporu tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a nie je povinnosťou súdu tieto od strany žiadať, pretože to by popieralo zákonom definovaný charakter sporového konania a predovšetkým by priamo odporovalo ústavnej zásade rovnosti strán sporu. Žalovaný v posudzovanom prípade neuviedol absolútne žiadne konkrétne podstatné a rozhodujúce skutočnosti ohľadne jeho

individuálnych daností, preto len všeobecné poukázanie na individuálne danosti nemohli spochybníť závery súdu prvej inštancie.

32. Žalovaný tiež v odvolaní argumentoval, že je nutné brať do úvahy, že alkohol má vždy špecifický vplyv na osobu, čo je dané jej fyzickými predpokladmi a nie je možné mechanicky vyhodnocovať taký vplyv iba z hodnoty koncentrácie alkoholu v krvi.

33. K námietke žalovaného uvedenej v odseku 32 odvolací súd uvádza, že je pravdou, že každý znáša alkohol trochu inak, avšak rozpätia stupňov opitosti boli vypracované podľa najčastejších príznakov vyskytujúcich sa pri jednotlivých stupňoch opitosti, z ktorých je potrebné vychádzať, pokiaľ sa nepreukáže opak. Zároveň v danom stupni nemusia byť prítomné všetky príznaky. Už pri strednej opitosti (1,50–1,99 ‰) je psychomotorika výraznejšie narušená, sú prítomné poruchy koordinácie a spomalenia telesných pohybov, znížená pozornosť. V štádiu ťažkej opitosti (2,00–2,99 ‰) sú príznakmi blábolivá reč, neschopnosť samostatnej chôdze, psychické poruchy, výraznejšie poruchy správania (opilecká suicidia, agresivita), vracanie (H.). Tomu, že žalovaný sa nachádzal v štádiu ťažkej opitosti nasvedčuje aj opis jeho správania zachytený záchranármi v Zázname RZP o zhodnotení zdravotného stavu, podľa ktorej bol žalovaný dezorientovaný, úraz si nepamätal, slabo reagoval a pre alkohol sa nedal dobre neurologicky vyšetriť. Žalovaný v konaní opak nepreukázal, teda že v jeho prípade pri hladine alkoholu 2,58 promile nebol jedným z príznakov aj všeobecne známy prejav opitosti a to postihnutie motorických funkcií. Hladinu alkoholu 2,58 promile zodpovedajúcu stavu ťažkej opitosti aj podľa odvolacieho súdu nie je možné bagatelizovať a príznaky stanovené odbornou literatúrou pre tento stav spochybňovať len všeobecným tvrdením, že alkohol má vždy špecifický vplyv na osobu.

34. Žalobcom predloženými listinnými dôkazmi, a to Záznamom o zhodnotení zdravotného stavu zo dňa 06.11.2022 vyhotoveným posádkou RZP, bolo preukázané vykonanie výjazdu k žalovanému dňa 06.11.2022, ktorý bol na mieste úrazu ošetrovaný, pri príchode ležal na zemi, po bližšie neurčenom páde, bol neurologicky zle vyšetriteľný pre alkohol. Ďalším listinným dôkazom, Oznámením Fakultnej nemocnice s poliklinikou v Trnave o poskytnutí zdravotnej starostlivosti v dôsledku porušenia liečebného režimu alebo užitia alkoholu alebo inej návykovej látky zo dňa 07.11.2022 bolo preukázané, že žalovanému bola 06.11.2022 poskytnutá ústavná starostlivosť oddelením úrazovej chirurgie FN Trnava s diagnózou úraz mozgu, dôvod poskytnutia zdravotnej starostlivosti užitie alkoholu, ako iný dôležitý údaj je uvedené S-etanol 2,58 g/l.

35. Súd prvej inštancie preto správne, v súlade s prejednávou zásadou civilného sporového konania, v ktorom je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu, ohľadom ktorých nesie každá zo strán dôkazné bremeno, vyhodnotil unesenie dôkazného bremena každej zo strán tak, že žalobca (na rozdiel od žalovaného) dôkazné bremeno svojich tvrdení uniesol, keď listinnými dôkazmi o poskytnutí zdravotnej starostlivosti žalovanému v súvislosti s užitím alkoholu (Záznamom o zhodnotení zdravotného stavu zo dňa 06.11.2022 a Oznámením Fakultnej nemocnice s poliklinikou v Trnave o poskytnutí zdravotnej starostlivosti v dôsledku porušenia liečebného režimu alebo užitia alkoholu alebo inej návykovej látky zo dňa 07.11.2022), preukázal príčinnú súvislosť medzi vynaložením nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť žalovanému poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti a užitím alkoholu.

36. Súd prvej inštancie v odseku 17 zároveň uviedol, že ťažký stupeň opitosti má značný vplyv aj na pohyb a stabilitu osoby, postihuje motorické funkcie, preto neobstojí ani námietka žalovaného, že okresný súd neposkytol v odôvodnení čo i len všeobecné úvahy o vplyve stupňa opitosti na človeka. Súd prvej inštancie síce neopísal všetky príznaky ťažkého stupňa opitosti, ale uviedol len ten, ktorý bol dôležitý pre tu prejednávanú vec.

37. Žalovaný vytykal súdu prvej inštancie, že vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci pri aplikácii § 9 ods. 7 písm. b) zák. č. 580/2004 Z.z., pretože v danom prípade nebolo preukázané, že by žalovanému bola preukázateľne poskytnutá zdravotná starostlivosť v dôsledku užitia alkoholu.

38. Právne posudzovanie veci je činnosť súdu, pri ktorej skutkový stav podriaďuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či sa právo prizná alebo neprizná. Nesprávne právne posúdenie veci, ktoré je dôvodom odvolania, môže spočívať v tom, že súd vec posúdil podľa nesprávneho právneho predpisu alebo, že správne použitý právny predpis nesprávne vyložil,

prípadne ho na zistený skutkový stav nesprávne aplikoval. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav.

39. Podľa § 9 ods. 7 písm. b) zák. č. 580/2004 Z. z., zdravotná poisťovňa má právo uplatniť svoj nárok na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť voči poistencovi, ak sa mu poskytla preukázateľne v dôsledku užitia alkoholu alebo inej návykovej látky; to neplatí, ak ide o maloletého poistenca, ktorý je umiestnený v resocializačnom stredisku pre drogovovo závislých a inak závislých na základe rozhodnutia súdu.

40. Podľa § 22 ods. 2 písm. a) zák. č. 580/2004 Z. z. poistenec je povinný uhradiť náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť podľa § 9 ods. 7.

41. Ustanovenie § 9 ods. 7 písm. b) zák. č. 580/2004 Z. z. konštituuje nárok zdravotnej poisťovne voči svojmu poistencovi na úhradu nákladov jemu poskytnutej zdravotnej starostlivosti a podmienky vzniku tohto nároku. Predpokladmi vzniku tohto nároku tak sú: 1. poskytnutie zdravotnej starostlivosti poistencovi zdravotnej poisťovne, 2. úhrada nákladov tejto zdravotnej starostlivosti zdravotnou poisťovňou, 3. požitie alkoholu alebo inej návykovej látky poistencom a 4. príčinná súvislosť medzi poskytnutím zdravotnej starostlivosti poistencovi a užitím alkoholu alebo inej návykovej látky poistencom. Všetky uvedené predpoklady vzniku uvedeného nároku zdravotnej poisťovne musia byť naplnené kumulatívne (súčasne), v opačnom prípade tento nárok zdravotnej poisťovni nevznikne.

42. Splnenie prvých troch podmienok bolo v konaní nesporné, spornou bola príčinná súvislosť medzi poskytnutím zdravotnej starostlivosti a užitím alkoholu. Okresný súd dospel k záveru, že žalovaný svoje tvrdenie, že za rovnakých okolností by spadol aj v prípade, ak by nebol pod vplyvom alkoholu, teda že chýba príčinná súvislosť, žiadnym spôsobom nepreukázal, preto považoval za preukázané, že príčinou pádu žalovaného bolo užitie alkoholu a teda splnený bol aj posledný predpoklad vzniku žalobou uplatneného nároku.

43. Pokiaľ súd prvej inštancie posúdil nárok žalobcu ako nárok zdravotnej poisťovne na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť voči žalovanému ako jej poistencovi, ktorú mu poskytovateľ zdravotnej starostlivosti poskytol v dôsledku užitia alkoholu a žalobca uvedené zaplatil poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti a to v zmysle § 9 ods. 7 písm. b) a § 22 ods. 2 písm. a) zák. č. 580/2004 Z. z., aplikoval tak na zistený skutkový stav správnu právnu normu, preto námietka žalovaného o nesprávnom právnom posúdení nebola dôvodná.

44. Skutočnosti uvedené v odvolaní žalovaného neboli spôsobilé spochybniť správnosť skutkových a právnych záverov, ku ktorým dospel súd prvej inštancie a vecnú správnosť napadnutého rozsudku, preto odvolanie žalovaného z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov nemožno považovať za opodstatnené. V odvolaní neprodukoval žiadne relevantné tvrdenia, s ktorými by sa nevysporiadal už súd prvej inštancie. Všetky relevantné skutkové zistenia, vyplývajúce z obsahu spisu boli riadne uvedené v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý sa s podstatnými otázkami v odôvodnení svojho rozhodnutia náležite vysporiadal.

45. Z obsahu odvolania vyplýva, že odvolateľ namietal aj to, že súd prvej inštancie dospel k nepresvedčivému formalistickému záveru a bez dostatočného vysvetlenia úvah súdu, ktoré by vytvárali dostatočný podklad k výrokom rozsudku. Rozsudok je preto formalistický a nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť a nedostatok presvedčivých dôvodov, čo spôsobilo porušenie práva žalovaného na spravodlivý súdny proces.

46. Ani tento argument žalovaného neobstoí. Rozsudok súdu prvej inštancie je podľa odvolacieho súdu preskúmateľný, pretože obsahuje dôvody, resp. argumentáciu, pre ktoré súd prvej inštancie dospel k svojim záverom o dôvodnosti žaloby (aj v časti príčinnej súvislosti užitia alkoholu, pádu a poskytnutia zdravotnej starostlivosti) a obsahuje ustanovenia právnych prepisov, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav veci.

47. Odvolací súd nezistil, že by prvoinštančný súd porušil zásady vyplývajúce z ust. § 191 CSP v súvislosti s hodnotením dôkazov, jasne a výstižne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, pričom

svoje skutkové zistenia správne subsumoval pod aplikovaný právny predpis a daný právny vzťah správne právne posúdil. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie náležite, podrobne a logicky odôvodnil, odôvodnenie napadnutého rozsudku dalo jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nároku a obranou proti takému uplatneniu, a je presvedčivé (§ 220 ods. 2 CSP). Odôvodnenie rozhodnutia, ktoré stručne, jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo strany na spravodlivý proces.

48. Za odňatie možnosti konať pred súdom v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv, či požiadaviek strany, ktorá je nespokojná s právnymi závermi, tým nemohlo dôjsť k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý súdny proces. Do práva na spravodlivý proces totiž nepatrí právo účastníka konania (strany), aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania (strana) pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04).

49. Odvolací súd riadiaci sa vyššie uvedenými úvahami a osvojujúci si aj dôvody súdu prvej inštancie preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie (vrátane konkrétnymi odvolacími dôvodmi nespochybného výroku o náhrade trov prvoinštančného konania) podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

50. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

51. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

52. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

53. Vzhľadom k tomu, že žalobca bol plne úspešný v odvolacom konaní, podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd preto rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, keď nevidel v predmetnom spore dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali aplikáciu ust. § 257 CSP. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie do 60 po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

54. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).